

Arrest

nr. 99 038 van 18 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 23 januari 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 29 november 2012 een asielaanvraag in waarbij zij verklaarden op 25 november 2012 het Rijk te zijn binnengekomen.

1.2. Op 20 december 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van beide verzoekers de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

De beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land, die verzoeker bij aangetekende zending van 21 december 2012, werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit het dorp Lojan gelegen in de gemeente Lipkovë in Macedonië en bent u in het bezit van de Macedonische nationaliteit. U bent sinds 2002 gehuwd met [A. Q.] met wie u vandaag drie kinderen heeft. Op 8 maart 2011 dienden u en uw echtgenote in België een eerste asielaanvraag in. Jullie baseerden jullie aanvraag op uw medische problemen en deze van uw dochter [N.] alsook op jullie slechte economische situatie. Op 30 augustus 2011 werd door ons een weigeringsbeslissing genomen die op 21 oktober 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd. Op 9 januari 2012 dienden jullie een tweede asielaanvraag in. Deze werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet in overweging genomen. Ook inzake jullie derde asielaanvraag dd. 28 februari 2012 besliste de DVZ tot een niet in overwegingname. Op 15 maart 2012 keerden jullie terug naar Macedonië. U werd er echter bedreigd door etnische Albanezen van wie u in de periode 2009/2011 geld had geleend. Ongeveer drie weken na uw terugkeer werd u door hen geslagen. Daarna kwamen ze u nog een keer zoeken. Omdat u bang was vluchtte u naar Preshevë (Servië). U diende geen klacht in tegen uw schuldeisers. Uw echtgenote bleef in Macedonië. Zij kende daar gezondheidsproblemen. Ze kampt met oorlogstrauma's. De eerste symptomen manifesteerden zich in 2005. Omwille van bovenstaande beslisten jullie om opnieuw naar België te reizen. U verliet Macedonië op 24 november 2012 en op 29 november 2012 diende u een vierde asielaanvraag in. U beschikt over uw Macedonisch paspoort dd. 29 januari 2008, de paspoorten van uw drie kinderen, drie Macedonische medische attesten op naam van uw echtgenote dd. 5 januari 2010, 15 november 2012 en 20 november 2012, en een kaartje met een afspraak bij een arts in België op naam van uw echtgenote.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Macedonië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoont dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit echter geenszins gedaan.

Vooreerst dient gewezen te worden op een aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas ondermijnen. Zo verklaarde u in het kader van uw vierde asielaanvraag dat u problemen kende met schuldeisers van wie u in de periode 2009/2011 geld had geleend (CGVS, p. 2 en 3). Tijdens uw eerste asielaanvraag maakte u echter geen enkele melding van het feit dat u geld leende. Nochtans beweerde u dat u dit wel gedaan had. Na confrontatie gaf u uiteindelijk toe dat u aanvankelijk niets

gezegd had. U beweerde dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag wel gepraat had over uw schulden (CGVS, p. 3). In werkelijkheid echter maakte u in het kader van uw tweede asielaanvraag evenmin enige melding van het feit dat u schulden had en/of problemen kende met schuldeisers. Pas tijdens uw derde asielaanvraag vermeldde u dat u 3500 euro had geleend en dat uw schuldeisers u in België telefonisch bedreigden (DVZ verklaring derde aanvraag, vraag 37). In het kader van uw vierde asielaanvraag verklaarde u echter dat u 15000 euro had geleend en dat u reeds in 2010 door uw schuldeisers werd bedreigd (DVZ Vragenlijst vierde aanvraag, vraag 3.5, p. 4). Op het Commissariaat-generaal stelde u dan weer dat u 7000 euro had geleend. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen paste u het bedrag aan en stelde u dat u in het totaal inderdaad 15000 euro had geleend (CGVS vierde aanvraag, p. 3 en 4). Tot slot vermeldde u tijdens u gehoor op het CGVS dd. 10 december 2012 voor de eerste keer dat uw echtgenote getraumatiseerd zou zijn door de oorlog (CGVS vierde aanvraag, p. 5). Daarvoor maakte u nooit enige melding van een oorlogstrauma. Ook zichzelf vermeldde dit pas tijdens het gehoor op 10 december 2012. Daarvoor stelde ze enkel dat ze hoofdpijn had en problemen met haar bloeddruk (CGVS echtgenote vierde aanvraag, p. 2 en DVZ verklaring echtgenote tweede en derde aanvraag, vraag 37).

Gelet op bovenstaande kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Indien uw verklaringen geloofwaardig zouden zijn, quod non, dient er op gewezen te worden dat uw beweerde problemen met schuldeisers louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn. Deze houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor bovenstaande geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Macedonië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Macedonië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo zou u nooit een klacht hebben ingediend tegen uw schuldeisers, en dit hoewel u zelf nooit enige problemen kende met de Macedonische autoriteiten (CGVS, p. 4 en 5). Het doel van een klacht bij de politie is echter het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt tevens dat er in Macedonië geen systematische op Albanen betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Macedonische autoriteiten plaatsvinden. De Macedonische autoriteiten en de Macedonische politie garanderen voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Indien men meent onrechtmatig behandeld te zijn/worden door de Macedonische politie en meent dat rechten geschonden zijn/worden, bestaan in Macedonië meerdere mechanismen - die ook toegankelijk zijn voor minderheden - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. De Macedonische overheid onderneemt immers stappen om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er weliswaar binnen de Macedonische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Macedonische politie steeds beter functioneert en steeds beter haar taken uitvoert. Hierdoor benadert ze meer en meer de maatstaven van de Europese Commissie. Zo zijn er de laatste jaren vooreerst serieuze verbeteringen merkbaar betreffende de etnische samenstelling van de politiemacht. Daarnaast wordt de controle over de politie in het algemeen en de speciale eenheden in het bijzonder effectiever, doordat er meer gebruik gemaakt wordt van interne audits om te waarborgen dat professionele standaarden gerespecteerd worden. In dit verband werd in 2003 een interne controleafdeling, opgericht met als mandaat ondermeer het onderzoek van politiecorruptie en inbreuken op de mensenrechten in het politiekorps. Dat de politie beter functioneert, is voorts het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2007, die onder meer een betere bescherming van getuigen en slachtoffers garandeert. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Macedonië opererende autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle Macedonische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en nationaliteit welke niet betwist worden. Uit de medische attesten blijkt dat uw echtgenote ziek is, hetgeen evenmin in twijfel wordt getrokken. Uit deze attesten en uit haar verklaringen blijkt echter wel dat uw echtgenote in Macedonië toegang heeft tot de gezondheidszorg (CGVS echtgenote, p. 2 en 3).

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

In de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land, die verzoekster bij aangetekende zending van 21 december 2012 werd ter kennis gebracht, wordt de motivering uit de eerste bestreden beslissing hernomen.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de zorgvuldigheidsplicht, van het evenredigheidsbeginsel, van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: de wet van 11 april 1994), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 32 van de Grondwet. Zij betogen tevens dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Zij verstrekken volgende toelichting:

"Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn.

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan;

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke éézijdige rechtshandeling met individuele

strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurde[n] of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt; dat aan de door voornoemde wetsbepalingen opgelegde motiveringsplicht is voldaan wanneer de weigering tot machtiging duidelijk de redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

[...]

- Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de beslissing van het CGVS naar het KB VAN 26.05.2012 verwijst, doch ook dat de lijst van de veilige landen opgemaakt werd naar aanleiding en op grond van een advies van het CGVS ;

Cfr <http://www.maggiedeblock.be/wp-content/uploads/2012/03/MDB-Lijst-veilige-landen-zal-aantal-asielaanvragen-verminderen,.pdf>

[...]

Op vraag van Maggie De Block, Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, heeft de ministerraad een lijst van veilige landen goedgekeurd.

Asielaanvragen van mensen die uit die landen komen, zullen binnen de 15 dagen behandeld worden. "Met deze lijst willen we een duidelijk signaal geven aan die mensen dat hun kansen om asiel te krijgen klein zijn. Dat moet het aantal aanvragen sterk doen dalen. Bovendien zal een snellere afhandeling van die aanvragen leiden tot snellere uitwijzingen", zegt Maggie De Block.

De lijst van veilige landen maakt deel uit van het nieuwe asielbeleid van Maggie De Block.

De staatssecretaris heeft van bij haar aantreden duidelijk gemaakt dat ze snellere asielprocedures wil, het misbruik wil inperken en via ontradingscampagnes mensen zal ontmoedigen om naar hier te komen.

Eén op vijf aanvragen [wordt] sneller behandeld

Op de lijst die is goedgekeurd staan zeven landen: Albanië, Bosnië-Herzegovina, FYROM, Kosovo, Servië, Montenegro en India. "In 2011 werd bijna 20% van alle asielaanvragen gedaan door mensen uit die zeven landen. Met deze lijst zal dus één op vijf asielaanvragen veel sneller behandeld worden", aldus Maggie De Block.

Jaarlijkse evaluatie

Het principe van een veilig land van herkomst is op 19 januari 2012 in de Belgische Vreemdelingenwet ingevoerd. De lijst moet jaarlijks geëvalueerd worden en kan aangepast worden, ze is opgesteld op basis van advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen. Een land wordt volgens de nieuwe Vreemdelingenwet als veilig beschouwd als er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Conventie van Genève, en geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst.

Ons land volgt buitenlandse voorbeelden

Met deze lijst 'veilige landen van herkomst' volgt België het voorbeeld van andere EU-landen zoals het Verenigd Koninkrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland en Ierland. De lijst zal nu vastgelegd worden in een Koninklijk besluit en zodra dat in voege treedt, kan de lijst toegepast worden door de Belgische asielinstanties.

Maggie De Block

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

- dat dient in casu te worden vastgesteld dat het advies van het Cgvs met betrekking tot MACEDONIE niet in het administratief dossier terug te vinden is;
- dat de verzoekende partij en ook de Raad hierdoor geen volledig zicht kunnen hebben nopens de precieze redenen waarom het land van verzoekende partij als "veilig " dient te worden beschouwd;
- evenmin kan nagegaan worden of het gegeven dat "MACEDONIE " op de lijst verschijnt van de "veilige" landen , op zich volstaat om te oordelen of de criteria die weerhoud[e]n w[o]rden om tot dit besluit te komen, al dan niet de persoonlijke situatie van verzoekende partij tegemoet komen;

- het advies van het CGVS dat aan de grondslag ligt van de beslissing van de regering om MACEDONIE op de lijst van de “veilige landen” te plaatsen dient te worden medegedeeld;
- het gebrek aan mededeling van dit element dat ook als “nieuw element” dient te worden beschouwd, schendt de formele motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, artikel 32 van de Grondwet en 4 van de wet van 11.04.1994 met betrekking tot de openbaarheid van bestuur, (BS 30.06.1994)
- de verzoekende partij is derhalve evenmin in staat de beslissing te begrijpen en na te gaan of het aanvoeren van algemeenheden al dan niet haar persoonlijke problematiek beantwoorden;
- verzoekende partij is derhalve ook niet in staat zich optimaal te weren tegen de getroffen beslissing, die[...] haar subjectieve rechten aantast, vermits de beslissing niet eens haar asielmotieven in overweging neemt;

deze vaststellingen volstaan reeds om de beslissing te vernietigen ;

[...]

Verzoekende partij herhaalt :

- Verzoekende partij is, zowel de man als de vrouw heel weinig geschoold;
- Dit komt heel duidelijk voor bij de lezing van de antwoorden van de verzoekende partijen;
- Bijkomend dient te worden opgemerkt dat de vrouw weinig coherent was bij het beantwoorden van de vragen, hoewel de vragen vrij eenvoudig waren;
- Dat deze incoherenties minstens deels te wijten zijn aan de lage scholing en psychische stoornissen van de verzoekende partij;
- Verzoekende partij, met name de man, heeft in Macedonië geld geleend bij twee mannen van Albanese origine voor een totaal bedrag van 15 000 euro, 8 000 euro bij de ene, 7000 euro bij de andere, op haar erewoord zoals dat het gebruik is tussen mannen van Albanese origine;
- Indien de schuld uiteraard reeds bestond toen verzoekende partij haar eerdere asielaanvragen heeft ingediend, was deze schuld toen niet in haar geheel opeisbaar en had verzoekende partij nog concreet geen problemen ondervonden in dit verband;
- Verzoekende partij betaalde destijds af en toe iets, maar besepte ook dat een volledige terugbetaling niet haalbaar was;
- Indien verzoekende partij schulden had, had zij echter destijds geen objectieve reden om dit als asielmotief naar voren te brengen;
- Na de terugkeer naar Macedonië in maart 2012 werd verzoekende partij concreet geconfronteerd met haar schuldeisers, fysiek blauwgeslagen en met de dood bedreigd;
- De beslissing van het CGVS is derhalve voor verzoekende partij niet verstaanbaar noch redelijk vermits haar verweten wordt haar schulden te hebben verzwegen op een ogenblik dat deze schulden op zich geen ander probleem stelden dan hun terugbetaling;
- Verzoekende partij wenst duidelijk te maken dat haar schuldeisers zich niet tot de rechtbanken gaan richten om haar te laten veroordelen : er werd geen contract getekend noch enig document waardoor de schuld vaststaat, zodat er op wettelijk vlak geen bewijs bestaat om de schuld op te eisen ; verder hebben de schuldeisers, net zoals de verzoekende partij geen enkel vertrouwen in de rechtsmacht die corrupt is en hen mogelijks nog geld gaat afpersen; tot slot weten de schuldeisers dat verzoekende partij absoluut geen geld heeft om hen terug te betalen, noch goederen die kunnen verkocht worden : de schuldeisers weten derhalve dat een rechtsgeding niet met een terugbetaling zal kunnen worden afgesloten; de schuldeisers maken derhalve gebruik van het traditioneel systeem van vendetta in geval van wanbetaling van een lening op erewoord, nl de bedreiging op het leven van de schuldenaar en zijn familie;
- Er dient te worden vastgesteld dat het CGVS er zich bij het interview beperkt heeft de verzoekende partij in verwarring te brengen met cijfers en data maar geen enkele vragen gesteld heeft ivm de uiteindelijke kern van zaak;
- Evengoed heeft de verzoekende partij in haar vorige aanvragen de oorlogstrauma die de vrouw ondervonden heeft, niet naar voor gebracht alhoewel deze blijkbaar sinds de oorlog bestaat; De man heeft steeds zijn echtgenote met een heel labiele psychische toestand, die naargelang de stress uiteraard evolueert; de bedreigingen die de man opliep bij de terugkeer naar Macedonië heeft de vrouw volledig gedestabiliseerd, daar zij opnieuw bang werd voor het leven van haar gezin en in het bijzonder van haar man; daarmee is ook de gezondheidstoestand van de vrouw bij de terugkeer naar België en het indienen van de 4de asielaanvraag, een belangrijk “element “ geworden, dat als dusdanig vermeld werd;
- Nogmaals dient te worden opgemerkt dat het CGVS enkel is ingegaan op het gegeven dat eerder geen trauma vermeld werd en de trauma zelf en mogelijke gevolgen niet heeft onderzocht;

- *De beslissing steunt derhalve op gegevens die niet correct zijn, niet correct geïnterpreteerd werden rekening houdende met de zorgvuldigheidsplicht die bij de administratie rust, zodat de aangehaalde bepalingen en beginsels geschonden worden;*

[...]

- *Het CGVS beantwoordt de specif[...].fieke asielaanvraag van verzoekende partij met haar bijzonder specifiek profiel , met algemeenheden , die zelfs indien men de stelling en het besluit van het CGVS wou of kon volgen, deze specifieke problematiek niet beantwoorden of zelfs benaderen ;*
- *Zoals reeds vermeld is de verzoekende partij thans gewikkeld in een vendetta onder Albanezen die steunt op de wanbetaling van een lening die op erewoord verleend werd;*
- *DE CEDOCA informatie is ter zake noch pertinent noch dienend en is tav de specifieke EN GEKENDE problematiek van verzoekende partij , in casu volledig gestereotypeerd. De informatie behandelt inderdaad niet de vendetta als dwangmiddel of alternatief om de wanbetaling te straffen;*
- *Die informatie kan, in casu, de beslissing niet ondersteunen, zonder de aangevoerde middelen te schenden ;*
- *Ondergeschikt dient te worden vastgesteld dat de CEDOCA informatie naar de welke heel globaal verwezen wordt, niet per se en in elk geval tot de beslissing kan leiden zoals het CGVS dit oordeelt te kunnen doen, in casu zonder onderzoek ten gronde : de verslagen wijzen duidelijk naar een corrupte politie en kans op oneerlijk proces, gebrekkige rechtbanken, geweld door de politie gepleegd ; daar waar verzoekende partij deel uitmaakt van een bijz[ond]er zwak[ke] categorie van mensen: een man die tot de Albanese minderheid behoort en gewikkeld in een vendetta met andere Albanezen met als achtergrond de niet terugbetaling van een lening op erewoord ;”*

3.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Tevens moet worden geduid dat de formele motiveringsplicht niet impliceert dat wanneer een bestuur een beslissing neemt omtrent een asielaanvraag en hierbij toepassing maakt van een wetsbepaling die verdere invulling kreeg via een koninklijk besluit, in deze beslissing de adviezen dienen te worden weergegeven die aan de basis liggen van dit koninklijk besluit.

Aangezien de criteria om een land als veilig land van herkomst te erkennen uitdrukkelijk in de Vreemdelingenwet zijn opgenomen en iedereen wordt geacht de wet te kennen kunnen verzoekers ook niet worden gevolgd in hun stelling dat verweerder in de bestreden beslissingen een verdere motivering had dienen te voorzien omtrent de redenen waarom Macedonië als een veilig land van herkomst wordt beschouwd.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van Vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, kan niet worden vastgesteld.

3.2.2. Daarnaast moet worden opgemerkt dat niet blijkt dat de commissaris-generaal verzoekers, voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissingen, zou geweigerd hebben om enig dienstig bestuursdocument te raadplegen of er een afschrift van te krijgen, zodat ook geen schending van artikel 32 van de Grondwet of van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 kan worden vastgesteld.

3.2.3. In de mate dat verzoekers de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen inhoudelijk in vraag stellen voeren zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in

overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen."

Deze wetsbepaling laat de commissaris-generaal toe om de asielaanvraag van personen die afkomstig zijn uit landen die als veilig worden beschouwd niet in overweging te nemen. Het staat niet ter discussie dat verzoekers de Macedonische nationaliteit hebben en dat Macedonië in artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (hierna: het koninklijk besluit van 26 mei 2012) werd aangewezen als een veilig land van herkomst. De commissaris-generaal was bijgevolg in de mogelijkheid om gebruik te maken van de mogelijkheden die hem geboden worden door artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal de individuele verklaringen van verzoekers en de door hen aangebrachte stukken in aanmerking heeft genomen en heeft geoordeeld dat deze niet van die aard zijn om te besluiten dat hun asielaanvragen toch in overweging dienden te worden genomen. Verzoekers gaan derhalve uit van een incorrecte lezing van de bestreden beslissingen waar zij voorhouden dat geen aandacht werd besteed aan de concrete motieven die hen er toe brachten een asielaanvraag in te dienen. De commissaris-generaal heeft zich niet beperkt tot het aanvoeren van een aantal "algemeenheden" maar heeft klaar en duidelijk gemotiveerd waarom hij in voorliggende zaak van oordeel was dat de verklaringen van verzoekers en de door hen aangebrachte stukken niet kunnen leiden tot het besluit dat Macedonië voor hen niet als een veilig land van herkomst zou kunnen worden beschouwd. Door te beweren dat zij niet kunnen nagaan of Macedonië op correcte gronden als een veilig land van herkomst werd beschouwd – terwijl niet blijkt dat zij enige inspanning deden om inzage te krijgen in de adviezen die aan de basis lagen van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 – tonen zij ook niet aan dat dit niet het geval is en dat verweerder artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet schond.

Gelet op het privilège du préalable kon en mocht de commissaris-generaal er ook van uitgaan dat voormeld koninklijk besluit in overeenstemming is met de wet.

Verzoekers erkennen verder dat zij weinig coherente antwoorden gaven op de vragen die hen door verweerder werden gesteld. Zij wijten dit aan het feit dat zij ongeschoold zijn en aan “*psychische stoornissen*”. Tevens pogen zij alsnog een verantwoording voor de talrijke incoherenties in hun asielrelaas te verstrekken en betogen zij dat verzoekster “*gedestabiliseerd*” is. Zij tonen hiermee evenwel geenszins aan dat de commissaris-generaal verkeerdelijk oordeelde dat de door hen aangebrachte problemen van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en dat niet blijkt dat zij zich met betrekking tot deze problematiek – zo deze al zou bestaan – niet kunnen wenden tot de Macedonische autoriteiten. Hun uiteenzetting inzake het mogelijk ontstaan van een “*vendetta*” en het feit dat de Macedonische autoriteiten corrupt zijn blijft ongestaafd en laat evenmin toe te concluderen dat de commissaris-generaal hun situatie niet correct heeft beoordeeld.

Verzoekers verwijzen nog naar hun “*bijzonder specifiek profiel*” en menen dat de inlichtingen waarop de commissaris-generaal zijn beslissingen baseerde, gelet op dit profiel, niet dienend zijn. Zij verliezen hierbij evenwel uit het oog dat zij geenszins geloofwaardige verklaringen hebben afgelegd die toelaten vast te stellen dat zij een “*bijzonder specifiek profiel*” hebben.

Op basis van de beschouwingen van verzoekers kan niet worden besloten dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de commissaris-generaal beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt derhalve niet en evenmin kan worden vastgesteld dat de commissaris-generaal zich schuldig maakte aan machtsoverschrijding.

3.2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekers ook geschonden achten – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de commissaris-generaal op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

3.2.5. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM kan het volstaan op te merken dat verzoekers geen bewijs – zelfs geen begin van bewijs – aanbrengen waaruit zou kunnen worden afgeleid dat zij in hun land van herkomst een reëel risico lopen om te worden gefolterd of om er het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

3.2.6. Ook een schending van het evenredigheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld. Het evenredigheidsbeginsel is immers pas geschonden wanneer de door de overheid gemaakte keuze een kennelijke wanverhouding tussen het algemeen belang en het particuliere belang tot gevolg heeft (M. BOES, “Het redelijkheidsbeginsel”, in I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 184). Verzoekers tonen met hun uiteenzetting een dergelijke kennelijke wanverhouding echter niet aan.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK